

ผลของการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ PWIM ต่อความสามารถในการเขียน ภาษาญี่ปุ่นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5*

EFFECTS OF PICTURE WORD INDUCTIVE MODELS TOWARD GRADE 11 STUDENT'S JAPANESE WRITING ABILITY

กัตติกา แหพิมาย, ประณต นาคะเวช

Kattika Khaephimai, Pranod Nakaved

มหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล

Vongchavalitkul University

Corresponding Author Email: Kattika1657@gmail.com

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1. เปรียบเทียบการเขียนภาษาญี่ปุ่นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ปี ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้โดยการจัดการเรียนรู้แบบ PWIM 2. ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบ PWIM กลุ่มตัวอย่างของการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 โรงเรียนโนนสูงศรีธานี อำเภอโนนสูง จังหวัดนครราชสีมา จำนวน 19 คน เป็นการสุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม เครื่องมือที่ใช้ ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้ PWIM จำนวน 1 แผน 13 ชั่วโมง 2) แบบทดสอบการเขียนแบบอัตนัยสำหรับการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน 3) แบบวัดความพึงพอใจ การวิเคราะห์ข้อมูลของแบบทดสอบการเขียนใช้เกณฑ์การให้คะแนน (Rubric) และการหาค่าเฉลี่ย ร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติทดสอบที

ผลการวิจัย พบว่า 1. ผลการเปรียบเทียบคะแนนการเขียนภาษาญี่ปุ่นโดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ PWIM ต่อความสามารถในการเขียนภาษาญี่ปุ่นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 2. ผลการศึกษาคความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบ PWIM อยู่ในระดับมาก

คำสำคัญ: การจัดการเรียนรู้แบบ PWIM; คะแนนการเขียนภาษาญี่ปุ่น; แบบวัดความพึงพอใจ

Abstract

The purposes of this research were to 1. compare the Japanese writing ability of grade 11 students in the year 2023 before and after implementing PWIM 2. study the satisfaction of the students after using PWIM. The samples were 19 grade 11 students of Nongsungritani School, Nakhon Ratchasima who studied in the second semester of the academic year 2023. The research instruments were 1) one unit plan lesson (13 hours) based on PWIM. 2) a paragraph writing for pretest and posttest. 3) a satisfaction questionnaire toward PWIM. The rubric was used for the data analysis of the paragraph writing as well as mean, percentage standard deviation and t-test.

The results were as follows 1. The result of grade 11 student's Japanese writing ability after using PWIM was significantly higher than using in all aspects at .01 level. 2. The result of the student's satisfaction after using PWIM was at a high level.

Keywords: Management Development; Meditation Centre; Wat Amphawan

บทนำ

จากสถิติการสำรวจของสถาบันภาษาเจแปนฟาว์เดชั่น ได้พบว่ามีผู้เรียนภาษาญี่ปุ่นในประเทศไทยมากถึง 180,000 คน นับได้ว่าเป็นลำดับที่ 5 ของโลก จากข้อมูลดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าจำนวนร้อยละ 80 ของจำนวนผู้เรียนเป็นนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น และตอนปลาย การเรียนภาษาญี่ปุ่นจึงมีความสำคัญและมีความจำเป็นอย่างยิ่ง จำนวนผู้เรียนภาษาญี่ปุ่นในประเทศไทย รัฐบาลไทย และทางสถาบันภาษาเจแปนฟาว์เดชั่น (สถาบันภาษาเจแปนฟาว์เดชั่น, 2565) ได้ประกาศสนับสนุนการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นในระดับอุดมศึกษา โดยมีจุดประสงค์เพื่อใช้ในการติดต่อสื่อสาร การแสวงหาความรู้ การประกอบอาชีพ เสริมสร้างความเข้าใจในความต่างของภาษา วัฒนธรรมและช่วยสร้างเจตคติในการเรียนภาษาญี่ปุ่น เพื่อเปิดโอกาสให้เกิดการลงทุนของชาติญี่ปุ่นในประเทศไทยได้รับความราบรื่น ในการติดต่อสื่อสาร การแสวงหาความรู้ การประกอบอาชีพโดยเปิดโอกาสให้ได้แลกเปลี่ยนความรู้ โดยเฉพาะการมีโอกาสร่วมงานกับชาวญี่ปุ่นซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการร่วมมือกันพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศให้เจริญเทียบเท่าสากล ครูคือ บุคคลที่มีหน้าที่ในการสอนผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้วิชาการ รวมถึงการใช้ชีวิตในโลกปัจจุบันอย่างมีความสุข (ประณต นาคะเวช, 2564)

ดังนั้น กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาญี่ปุ่น จึงจัดว่าเป็นสาระการเรียนรู้ที่เสริมสร้างพื้นฐานความเป็นมนุษย์ สร้างสังคม พัฒนาศักยภาพในการคิดและการทำงานอย่างสร้างสรรค์ จัดทำรายวิชาสาระการเรียนรู้วิชาเพิ่มเติม หรือรายวิชาใหม่ให้ผู้เรียนได้เลือกเรียนภาษาญี่ปุ่นเพื่อที่จะพัฒนาผู้เรียนให้สามารถนำทักษะ ไปใช้เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารกับผู้อื่นได้ตามความต้องการในสถานการณ์ต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน สำนักงาน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2551) การประกอบอาชีพ รวมทั้งการที่ผู้เรียนจะใช้ภาษาได้ถูกต้องทักษะการเขียนภาษาญี่ปุ่นเป็นทักษะที่มีความสำคัญมากที่สุดสำหรับการเรียนภาษาญี่ปุ่น อนึ่ง การจัดการเรียนรู้การเขียนภาษาญี่ปุ่นจากภาพด้วยวิธีอุปนัย (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) เรื่องงานนิทรรศการวิชาการ มีจุดประสงค์ในการพัฒนาทักษะการเขียนได้เป็นอย่างดี จึงเป็นวิธีการออกแบบการเรียนรู้เพื่อพัฒนาการเขียนเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการแสวงหาความรู้ซึ่งจะทำให้เกิดการพัฒนาด้านคุณภาพชีวิตของบุคคลและสังคม การเรียนการสอนวิชาภาษาญี่ปุ่นโรงเรียนโนนสูงศรีธานี พบว่าผู้เรียนประสบปัญหาคล้ายกัน ด้วยพยัญชนะภาษาญี่ปุ่นมี 3 ชนิด คือตัวอักษรฮิรางานะ คะตะกะนะและคันจิ ทำให้ผู้เรียนเกิดความสับสนไม่สามารถเขียนคำศัพท์ ประโยคได้ถูกต้อง ผู้วิจัยได้จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ PWIM เพื่อช่วยพัฒนาความสามารถการเขียนของผู้เรียน

จากสภาพปัญหาที่ได้กล่าวข้างต้น ผู้วิจัยซึ่งปฏิบัติหน้าที่สอนภาษาญี่ปุ่นในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ซึ่งเป็นการสอนภาษาญี่ปุ่นในระดับเบื้องต้น (แสงระวีดอนแก้วบัว, 2558) ผู้เรียนจำเป็นต้องมีความรู้พื้นฐานในด้านการเขียนเป็นรากฐานในการเรียนในระดับที่สูงขึ้นด้วยวัยของผู้เรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 อยู่ในช่วงอายุที่ยังต้องการแรงจูงใจในการส่งเสริมการจัดการเรียนและยังไม่มีสมาธิจดจ่ออยู่กับการเรียนการสอนมากพอ ส่งผลให้คะแนนการเขียนค่อนข้างต่ำ ผู้เรียนส่วนใหญ่มีปัญหาด้านการเขียนภาษาญี่ปุ่นไม่ถูกต้องตามลำดับขั้นตอนผู้วิจัยจึงได้ค้นคว้าหาแนวทางในการพัฒนาทักษะการเขียนให้กับผู้เรียนโดยใช้รูปแบบการเรียนรู้ PWIM (กระทรวงศึกษาธิการ, 2560)

PWIM หรือ Picture Word Inductive Model จึงเป็นการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ด้าน การเขียนคำศัพท์ วลี ประโยคและการเขียนบรรยายภาพต่าง ๆ โดยใช้รูปภาพเป็นสื่อในการเรียนรู้ ซึ่งเป็นวิธีการสอนภาษาที่เน้นกระบวนการคิดเชิงอุปนัยเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง (พวงเพ็ญ อินทรประวัติ, 2565) ได้กล่าวว่า การสอนภาษาโดยใช้ภาพสามารถช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียน คิด เขียนคำศัพท์ สำนวน โครงสร้างประโยค ที่เกิดจากการเห็นภาพได้ ผู้เรียนสามารถคิดหาคำศัพท์ใหม่ ๆ ได้มากขึ้น การสอนภาษาโดยใช้การสอนโดยวิธีอุปนัย (PWIM) (กำชัย ทองหล่อ, 2554) จึงเป็นรูปแบบการสอนอีกรูปแบบหนึ่งที่สามารถนำมาออกแบบในการจัดการเรียนการสอนให้กับผู้เรียน และทำให้ผู้เรียนสามารถเรียนภาษาได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้นจากข้อมูล

ดังกล่าวข้างต้นผู้วิจัยจึงได้เลือกรูปแบบการสอนเขียนภาษาญี่ปุ่นจากภาพด้วยวิธีอุปนัย (PWIM) มาใช้ประกอบกระบวนการเรียนการสอน เพื่อพัฒนาความสามารถของผู้เรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนภาษาญี่ปุ่นได้มากยิ่งขึ้นและการจัดการเรียนการสอนโดยอาศัยรูปแบบการจัดการเรียนรู้ PWIM เป็นรูปแบบที่เหมาะสมกับ การจัดการเรียนการสอนในด้านภาษา อีกทั้งการใช้ภาพประกอบการจัดการเรียนการสอนนั้นช่วยให้บรรยากาศในชั้นเรียนผ่อนคลาย เป็นการสร้างเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาญี่ปุ่นได้อีกทางหนึ่งด้วย

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยการเขียนภาษาญี่ปุ่น ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ปีการศึกษา 2566 ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้ PWIM
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียน ที่มีการจัดการเรียนรู้ PWIM

วิธีดำเนินการวิจัย

รูปแบบการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบแผนการทดลองขั้นต้น (Pre- Experimental Design) ดำเนินการทดลองโดยใช้รูปแบบกลุ่มเดียวทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน (One group Pretest – Posttest Design)

ประชากร และกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มเป้าหมาย คือ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 โรงเรียนโนนสูงศรีธานี อำเภอโนนสูง จังหวัดนครราชสีมา จำนวน 19 คนได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling)

การวิเคราะห์ข้อมูล

งานวิจัยนี้เป็นงานวิจัยเชิงคุณภาพ เพื่อศึกษาผลของการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ PWIM ต่อความสามารถในการเขียนภาษาญี่ปุ่น โดยผู้วิจัยมีขั้นตอนดำเนินการดังนี้

1. แบบทดสอบอัตนัยก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ PWIM ผู้วิจัยศึกษาและวิเคราะห์จุดประสงค์ของหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ รายวิชาภาษาญี่ปุ่น ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2551 และหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนโนนสูงศรีธานี กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ พุทธศักราช 2564 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ตามจุดประสงค์การเรียนรู้ของรายวิชารายวิชา ภาษาญี่ปุ่น ดำเนินการจัดทำแบบทดสอบอัตนัยก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ PWIM นำแบบทดสอบอัตนัยก่อนเรียนและหลังเรียน รายวิชาภาษาญี่ปุ่น เสนอหาค่าความเที่ยงตรงต่อผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา

(Content Validity) โดยการหาค่าดัชนี (IOC) ได้ค่า IOC เท่ากับ 1.00 ทุกข้อ ยื่นขอการรับรองจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล และได้รับการรับรองแล้วตามเลขที่หนังสือรับรอง 072/2566 นำแบบทดสอบอัตนัยก่อนเรียนและหลังเรียน ไปใช้เป็นเครื่องมือในการวิจัย

2. แบบประเมินความพึงพอใจ ต่อการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ PWIM ผู้วิจัยศึกษาทฤษฎีวิธีการสร้างแบบประเมินความพึงพอใจในรูปแบบของมาตราส่วนจากตำราและเอกสารต่าง ๆ ดำเนินการจัดทำแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ PWIM โดยใช้มาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับจำนวน 10 ข้อ ศึกษาและสร้างแบบประเมินแบบทดสอบความพึงพอใจเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยการหาค่าดัชนี (IOC) ได้ค่า IOC เท่ากับ 1.00 ทุกข้อ ยื่นขอการรับรองจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล และได้รับการรับรองแล้วตามเลขที่หนังสือรับรอง 072/2566 นำแบบทดสอบอัตนัยก่อนเรียนและหลังเรียน ไปใช้เป็นเครื่องมือในการวิจัย

3. แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ PWIM ผู้วิจัยศึกษาและวิเคราะห์จุดประสงค์ของหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ รายวิชา ภาษาญี่ปุ่น ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2551 และหลักสูตรสถานศึกษา โรงเรียนโนนสูงศรีศรีธานี กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ พุทธศักราช 2564 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ดำเนินการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ PWIM 9 จุดประสงค์การเรียนรู้ จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ PWIM ทางกรรารายวิชาภาษาญี่ปุ่น ต่ออาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ เสนอแผนการจัดการเรียนรู้ ทางกรรารายวิชาภาษาญี่ปุ่นเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ โดยเครื่องมือที่ใช้ในการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ แบบประเมินความเหมาะสม มาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ โดยใช้การนำคะแนนมาหาค่าเฉลี่ย $\bar{X}$ เปรียบเทียบกับเกณฑ์คะแนน โดยภาพรวมระดับความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.90$, S.D. = 0.30) ปรับปรุงแผนการจัดการเรียนรู้ ตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ยื่นขอการรับรองจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล และได้รับการรับรองแล้วตามเลขที่หนังสือรับรอง 072/2566 นำแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ PWIM นำไปใช้เป็นเครื่องมือในการวิจัย

ผลการวิจัย

1. เปรียบเทียบการเขียนภาษาญี่ปุ่นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ปีการศึกษา 2566 ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้โดยการจัดการเรียนรู้แบบ PWIM ผลการเปรียบเทียบการเขียนภาษาญี่ปุ่นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ปีการศึกษา 2566 ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้โดยการจัดการเรียนรู้แบบ PWIM นำเสนอดังตาราง 1 และตาราง 2 ดังนี้

ตารางที่ 1 ผลทดสอบการเขียนภาษาญี่ปุ่นก่อนเรียนและหลังเรียน

เลขที่	คะแนนก่อนเรียน (เต็ม 20 คะแนน)		คะแนนหลังเรียน (เต็ม 20 คะแนน)		คะแนนพัฒนาการ	
	คะแนน	ร้อยละ	คะแนน	ร้อยละ	คะแนน	ร้อยละ
1	5	25.00	13	65.00	8	40.00
2	6	30.00	16	80.00	10	50.00
3	5	25.00	16	80.00	11	55.00
4	2	10.00	15	75.00	13	65.00
5	6	30.00	17	85.00	11	55.00
6	5	25.00	15	75.00	10	50.00
7	7	35.00	16	80.00	9	45.00
8	5	25.00	15	75.00	10	50.00
9	5	25.00	14	70.00	9	45.00
10	6	30.00	18	90.00	12	60.00
11	5	25.00	16	80.00	11	55.00
12	2	10.00	15	75.00	13	65.00
13	6	30.00	17	85.00	11	55.00
14	9	45.00	15	75.00	6	30.00
15	6	30.00	12	60.00	6	30.00
16	7	35.00	15	75.00	8	40.00
17	7	35.00	16	80.00	9	45.00
18	6	30.00	19	95.00	13	65.00
19	8	40.00	18	90.00	10	50.00
$\bar{X}$	5.68	28.42	15.68	78.42	10.00	50.00
S.D.	1.70	-	1.70	-	2.08	-

จากตาราง 1 แสดงให้เห็นว่า ผลการวิเคราะห์คะแนนเฉลี่ยของนักเรียนที่ได้มาจากการทดสอบก่อนเรียนเท่ากับ 5.68 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 28.42 หลังเรียนเท่ากับ 15.68 คะแนน จากคะแนนเต็ม 20 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 78.42 โดยก่อนเรียนมีคะแนนระหว่าง 2 – 9 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 10.00 ถึงร้อยละ 45.00 และหลังเรียนมีคะแนนระหว่าง 6 – 13 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 60.00 ถึงร้อยละ 95.00 โดยมีคะแนนพัฒนาการเฉลี่ยเท่ากับ 10.00 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 50.00

วิเคราะห์ข้อมูลคะแนนการเขียนภาษาญี่ปุ่นของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยจัดการเรียนรู้แบบ PWIM เปรียบเทียบคะแนนการเขียนภาษาญี่ปุ่นก่อนเรียนและหลังเรียนได้ดังข้อมูลตาราง 2

ตารางที่ 2 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบ PWIM

การทดสอบ	n	คะแนนเดิม	$\bar{X}$	S.D.	t	Sig
ก่อนเรียน	19	20	5.68	1.70	20.94**	.000
หลังเรียน	19	20	15.68	1.70		

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากผลการวิเคราะห์ตาราง 2 แสดงให้เห็นว่า คะแนนเฉลี่ยของนักเรียนที่ได้จากการทดสอบ มีคะแนนก่อนเรียนเท่ากับ 5.68 คะแนน และมีคะแนนหลังเรียนเท่ากับ 15.68 คะแนน ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบคะแนนทั้งสองครั้งพบว่า คะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. การศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบ PWIM ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบ PWIM สามารถแสดงผลได้ดังนี้

ตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และความพึงพอใจของนักเรียนในด้านต่าง ๆ

ข้อ	หัวข้อการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
1	เนื้อหาในการจัดการเรียนรู้แบบ PWIM มีความชัดเจนและครอบคลุมเข้าใจง่าย	4.05	0.78	มาก
2	สื่อในการจัดการเรียนรู้แบบ PWIM เนื้อหามีความถูกต้องทันสมัย	4.47	0.61	มาก
3	ผู้เรียนสามารถค้นหาเนื้อหาได้ง่ายและตรงตามความต้องการ	4.37	0.83	มาก
4	รูปแบบในการจัดการเรียนรู้แบบ PWIM ช่วยให้นักเรียนมีความคิดสร้างสรรค์มากขึ้น	4.58	0.51	มากที่สุด
5	รูปแบบในการจัดการเรียนรู้แบบ PWIM ให้นักเรียนเอาใจใส่ต่อการเรียนมากขึ้น	4.26	0.81	มาก
6	การจัดการเรียนรู้แบบ PWIM มีความน่าสนใจและดึงดูดความสนใจ	4.42	0.69	มาก
7	การจัดการเรียนรู้แบบ PWIM มีความสะดวก	4.53	0.70	มากที่สุด
8	การจัดการเรียนรู้แบบ PWIM ความเหมาะสมของการใช้สี ภาพ และตัวอักษร	4.42	0.69	มาก
9	ภาษาที่ใช้การจัดการเรียนรู้แบบ PWIM เข้าใจง่าย	4.32	0.89	มาก
10	เนื้อหาในการจัดการเรียนรู้แบบ PWIM สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้	4.53	0.77	มากที่สุด
เฉลี่ยทุกด้าน		4.39	0.73	มาก

จากตาราง 3 แสดงให้เห็นว่า นักเรียนมีความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบ PWIM ในทุกข้ออยู่ในระดับมาก และมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยทุกด้านเท่ากับ 4.39 คะแนน เมื่อพิจารณาเป็นด้าน พบว่า นักเรียนมีความคิดสร้างสรรค์มากขึ้นอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.58 คะแนน รองลงมาคือนำไปใช้ประโยชน์ได้และมีความสะดวก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.53 และมีความพึงพอใจด้านเนื้อหาอยู่ในระดับน้อยที่สุดคือ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.05 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะพื้นฐานความรู้ของนักเรียนแต่ละคนแตกต่างกัน จึงอาจทำให้ยากต่อการเข้าใจ

อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาผลการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ PWIM เป็นรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่มีภาพเป็นสื่อสำคัญและเป็นสิ่งที่น่าค้นหาสำหรับผู้เรียน ในการจัดการเรียนการสอน ต่อความสามารถในการเขียนภาษาญี่ปุ่นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยมีวัตถุประสงค์

1. เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยการเขียนภาษาญี่ปุ่น ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ปีการศึกษา 2566 ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้ PWIM ซึ่งสอดคล้องกับสุพัตรา ศรีธรรมมา และ อุบลวรรณ ส่งเสริม (2563) ได้ศึกษาการพัฒนาความสามารถในการอ่านและการเขียนสะกดค าของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยการจัดการเรียนการสอนแบบ PWIM (Picture Word Inductive Model) ร่วมกับแผนผังความคิด ผลการวิจัยพบว่าผลการเปรียบเทียบความสามารถการอ่านสะกดค าของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้แบบ PWIM (Picture Word Inductive Model) ร่วมกับแผนผังความคิดก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ ค่าเฉลี่ยของคะแนนการประเมินความสามารถการอ่านสะกดค าของนักเรียนหลังการจัดการเรียนรู้สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 กล่าวได้ว่า การจัดการเรียนรู้รูปแบบ Picture Word Inductive Model สามารถช่วยให้เพิ่มความสามารถในการเขียนสะกดค าค่าได้มากกว่าการเรียนการสอนแบบปกติ

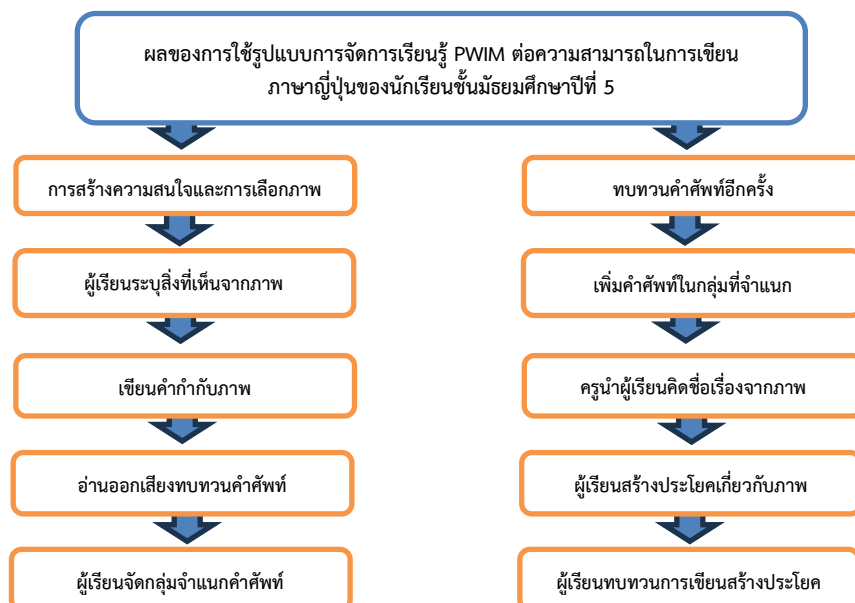
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีการจัดการเรียนรู้ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1) แบบทดสอบอัตนัยก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ PWIM 2) แบบประเมินความพึงพอใจ ต่อการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ PWIM 3) แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ PWIM โดยมีกลุ่มเป้าหมายนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 โรงเรียนโนนสูงศรีธานี อำเภอโนนสูง จังหวัดนครราชสีมา จำนวน 19 คน ได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) ผลการวิจัยพบว่า 1) คะแนนการเขียนภาษาญี่ปุ่นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ปีการศึกษา 2566 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นักเรียนทั้งหมดมีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนจำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 100 เป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 2) ความพึงพอใจในภาพรวมของนักเรียนที่มีต่อการจัดการจัดการเรียนรู้ PWIM อยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของสุวรรณ จุ้ยทอง (2562) ที่ศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อผู้สอนในรายวิชาหลักการจัดการเรียนรู้ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ในพระบรมราชูปถัมภ์ โดยผู้สอนนำผลการวิจัยมาใช้ในการสอนและการใช้กระบวนการวิจัยในการสอนในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยในแต่ละด้านไม่ว่าจะเป็นด้านการเตรียมการสอน ด้านการจัดกิจกรรม

และด้านการวัดผลประเมินผล อยู่ในระดับมากที่สุด แสดงให้เห็นว่าบทบาทและความสำคัญของผู้สอน เป็นมีความสำคัญกับการจัดการเรียนการสอน โดยผู้เรียนมักจะสะท้อนความพึงพอใจออกมาเมื่อได้รับการตอบสนองความต้องการตามความคาดหวัง และเป็นการแสดงออกถึงความพอใจหรือไม่พอใจ โดยแสดงออกมาให้ผู้สอนได้ทราบและนำไปสู่การส่งเสริมให้เกิดการปฏิบัติการสอนที่มีคุณภาพ และเพื่อการนำผลการประเมินความพึงพอใจไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนาเนิกรสอนให้บรรลุตามความต้องการของผู้เรียนต่อไป

องค์ความรู้จากการวิจัย

รูปแบบการจัดการเรียนรู้ PWIM ที่ส่งผลต่อการเขียนภาษาญี่ปุ่นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนโนนสูงศรีธานี จำนวน 10 ขั้นตอน ขั้นที่ 1 การสร้างความสนใจและการเลือกภาพ ขั้นที่ 2 ผู้เรียนระบุสิ่งที่เห็นจากภาพ ขั้นที่ 3 เขียนคำกำกับภาพ ขั้นที่ 4 อ่านออกเสียงทบทวนคำศัพท์ ขั้นที่ 5 ผู้เรียนจัดกลุ่มจำแนกคำศัพท์ ขั้นที่ 6 ทบทวนคำศัพท์อีกครั้ง ขั้นที่ 7 เพิ่มคำศัพท์ในกลุ่มที่จำแนก (ถ้าต้องการ) ขั้นที่ 8 ครูนำผู้เรียนคิดชื่อเรื่องจากภาพ ขั้นที่ 9 ผู้เรียนสร้างประโยคเกี่ยวกับภาพ ขั้นที่ 10 ผู้เรียนทบทวนการเขียนสร้างประโยค

ภาพที่ 1 องค์ความรู้จากการวิจัย

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1. ควรใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ PWIM ครูควรเขียนอธิบายขั้นตอนการทำกิจกรรมที่จะทำบนกระดานพร้อมกำหนดเวลาในแต่ละช่วงอย่างชัดเจน
2. ควรใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ PWIM ครูควรมีแบบฝึกหัดให้นักเรียนทำ ครูควรหมั่นสังเกตพฤติกรรมของผู้เรียนแต่ละคนพร้อมกับ คอยชี้แนะเพื่อให้กิจกรรมบรรลุตามเป้าหมายและเกิดการเรียนรู้อย่างแท้จริง

ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติการ

1. จัดทำรูปแบบการจัดการเรียนรู้ PWIM และอธิบายขั้นตอนการทำกิจกรรมที่จะทำบนกระดานพร้อมกำหนดเวลาในแต่ละช่วงอย่างชัดเจน
2. จัดทำแบบฝึกหัดของนักเรียน ครูควรชี้แจงอธิบายโครงสร้างของประโยค ยกตัวอย่างเพื่อให้ นักเรียนเข้าใจ และสามารถทำแบบฝึกหัดได้

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษารูปแบบการจัดการเรียนรู้ PWIM ต่อความสามารถในการเขียน ภาษาญี่ปุ่นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่จะส่งผลถึงตัวแปรอื่น ๆ เช่น พฤติกรรมการทำงานร่วมกันสอดคล้องต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหรือไม่ อย่างไร การใช้รูปภาพประกอบการสอนส่งผลต่อความคงทนของทักษะการเขียนมากน้อยเพียงใด การพัฒนาการของคุณลักษณะอันพึงประสงค์ เป็นต้น
2. ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับรูปแบบ PWIM ที่นำมาใช้ประกอบการสอนเป็นอย่างดี โดยสร้างสรรค์เกมที่สามารถกระตุ้นความสนใจ และผู้เรียนทุกคนมีส่วนร่วม มีกิจกรรมเสริมเช่นมีการเล่นเกมประกอบเพื่อเป็นการกระตุ้นให้ทุกคนมีความกระตือรือร้นในการทำกิจกรรมร่วมกัน

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2551*. กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ.
- _____. (2560). *ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ฉบับปรับปรุงพ.ศ. 2560) ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ.
- กำชัย ทองหล่อ. (2554). *หลักภาษาไทย (พิมพ์ครั้งที่ 4)*. กรุงเทพฯ: รวมสาส์น.

- ประณต นาคะเวช. (2564). *ศึกษาการปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพครูในโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมา* (รายงานผลการวิจัย). นครราชสีมา: มหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล.
- พวงเพ็ญ อินทรประวัติ. (2565). *รูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านและการเขียนจากภาพด้วยวิธีอุปนัย (Picture Word Inductive Model – PWIM)*. นครราชสีมา: มหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล.
- สถาบันภาษาแจแปนฟาวเดชั่น. (2565). *ผู้เรียนภาษาญี่ปุ่นในประเทศไทย*. สืบค้น 6 ตุลาคม 2565, จาก <http://jfbkk.or.th>
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2551). *ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้ภาษาญี่ปุ่นและภาษาเยอรมัน ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- สุพัตรา ศรีธรรมมา และ อุบลวรรณ ส่งเสริม. (2563). การพัฒนาความสามารถในการอ่านและการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยการ จัดการเรียนรู้แบบ PWIM ร่วมกับแผนผังความคิด. *วารสารศิลปการศึกษาศาสตร์วิจัย*, 12(1), 266-280.
- สุวรรณ จ้อยทอง. (2562). ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เชิงผลิตภาพรายวิชาหลักการจัดการเรียนรู้คณะครุศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ในพระบรมราชูปถัมภ์. *วารสารวไลยอลงกรณ์ปริทัศน์ (มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์)*, 9(1), 31-46.
- แสงระวี ดอนแก้วบัว. (2558). *ภาษาศาสตร์สำหรับครูสอนภาษาอังกฤษ*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.